

Gjennem en Indkomstſkat). Ja, gjennem en Indkomstſkat, det er ſandt, og ærede Medlemmer vide, at jeg kan ſige, at næſten min halve Virkſomhed, ſiden jeg har faaet Sæde i denne Forſamling, og ikke alene min Virkſomhed her men ogſaa mine Studier udenfor gaa ud paa at anbefale denne Stat paa de Velhavende, ikke den Indkomstſkat, vi nu have, men en Skat af en anden Veſtaffenhed, nemlig en ſammenſat Formue- og Indkomstſkat, der vil ramme og faſtholde de virkſelige Stattedbjeſter. Jeg har for mit Vedkommende altid viift den oprigtigſte Villie til at tage de Velhavende med, hvor vi kunne det, og jeg ſkal fremdedes gjøre det. Men de ærede Medlemmer vide tillige, at om vi endogſaa tænke os ind i en Fremtid, hvor det er lykkes os at gjennemføre en kraftig og betydelig Formue- og Indkomstſkat, ſaa vilde vi dog ikke, ſaa længe vi ſkulle have en Hær og Flaade, kunne undvære de indirekte Afgifter. Naar vi ſe paa alle de indirekte Afgifter og tage — hvad det ærede Medlem for Nbe maa „høre“, fordi det er ſandt — de ſimpleſte og meſt praktiſke Hensyn, og naar vi kaſte et Blik paa denne Mængde af Satter og Poſitioner, da vilde vi finde, at vi ikke paa nogen mulig Maade kunne faae noget Videre ind ved de indirekte Afgifter uden ved at lægge dem paa Artikler, der bruges af Folkets ſtore Maſſe. Det er beſtælgeligt, og det er et Hensyn, der er værd at tage med i Betragtning, naar det gjælder om Anvendelsen af en Indkomstſkat og Formueſkat, naar det gjælder, om vi ſkulle tage denne Skat, og hvorledes vi ſkulle dele den imellem de forſkjellige Klaſſer, og hvorledes den der har ſin Berettigelse, men det er en ſimpel Sandhed, det er en ſimpel Erfaringsſætning, ſom Enhver, der nærmere har beſkjæftiget ſig med diſſe Forhold, maa indrømme, at man ikke kan faae noget Ordentligt ind af Forbrugsafgifterne, uden at man tager det af de almindelige Artikler, i det Mindſte af de Artikler, der bruges af en meget ſtor Mængde af Landets Indvaanere. Det glæder mig, at jeg deri befinder mig i fuld Overensſtemmelse med de ærede Herrer af Benſtre — det er et Udtryk, jeg har Lov til at bruge her — at det er i høit Grad vigtigt at beſet Landet for

viſſe Byrder, der ſamme vor økonomiſke Udvikling, og tillige for viſſe Byrder, der ligefrem hvile paa de ſimple Livsforhold — thi der er jo Forſjel paa de Ting, der bruges i Almindelighed; der ere nogle, ſom ligefrem ere mere eller mindre nødvendige for Livets Opbold, mere end andre; ſelv af det, der bruges af den ſtore Mængde Menneſker, er der Noget, ſom er mere eller mindre nødvendigt; der er adſkillige Ting, ſom, om man end vil finde det urigtigt at betegne dem med Ordet Luxus, dog maa indrømmes at være mere eller mindre unødvendige. Men naar vi ſkulle vedblive at tage Penge ind i Statskaſſen, og vi ſkulle komme til den Slags Ting ſom at opbevare Skat paa Salt, hvoraf der jo bruges meget af de fattige Fiſkere og Alle de, der give ſig af med at falte, ſom jo endogſaa abſolut taget bruges meſt af de Fattige, paa ſaltet Fiſk, Sild og Ris osv., og endvidere paa ſaadanne Gjenſtænde, ſom ere nødvendige for Landets Opblomſtring, og ſom ramme alle Menneſker, ſ. Gr. fordi Alle dog bo i Huſe og ſkulle have Noget at lægge i Kaffeovnen og ikke ere ſaa heldige at bo i en Stovegn, ſaaſom Tommer, Sein og Kul, ſaa kan man ikke komme et Skridt videre bort fra diſſe Skatter, derſom man ikke temmelig ſkapt faſtholder Veſtningen af de almindelige Forbrugsartikler, ſom ikke i den Grad maa regnes til Nødvendighedsartikler. Naar jeg nu væſter Blikket paa de fire Artikler, ſom ere daglige Forbrugsartikler, Sutter, Kaffe, Brændevin og andre Spirituoſa og Tobak — Forbruget af Dbe er ikke ſaa ſtor her i Landet, at det kan give Meget, ſelv om man ſætter den op — ſaa vil jeg indrømme, at der er en Ting, ſom jeg er villigere til at tage haardere fat paa end Brændevin, og det er Tobak, men af de andre tre Ting, Sutter, Kaffe og Brændevin, vil jeg hellere tage Brændevin, navnlig hellere end Kaffe, netop af Hensyn til den ſtore, menige Befolkning her i Landet. Mine Herrer, jeg fremſætter diſſe almindelige Betragtninger, det kan ikke nytte, at vi ved at ſe paa ſaadanne Stattelove, beſtændig ſige: nei og nei, og nedad og nedad, Skatten maa hvile et Sted, og, naar man vil ſøge at ſamle et Billede af alle de Steder, hvor Skatten ſkulde